

Vtorek, četrtek in soboto izhaja in velja v Mariboru brez pošiljanja na dom

za vse leto 8 g. — k,
pol leta 4 „ — „
četr „ 2 „ 20 „

Po pošti:
za vse leto 10 g. — k,
pol leta 5 „ — „
četr „ 2 „ 60 „

SLOVENSKI NAROD.

Vredništvo in opravništvo je na stolnem trgu (Domplatz) hiš. št. 179.

Rokopisi se ne vračajo, dopisi naj se blagovoljno frankujejo.

Oznani:

Za navadno tristopno vrsto se plačuje:
6 kr. če se tiska 1krat,
5 „ „ „ 2krat,
4 „ „ „ 3krat.
veče pismenke se plačujejo po prostoru.

Za vsak tisek je plačati kolek (štampelj) za 30 kr.

C. k. okrajni glavar celjski.

Pri najbolji volji človek včasih ne more biti zvest svojim sklepom in namenom. Tako smo se bili za denes namenili obrniti svoje oči iz Dunaja, kjer nas poljska resolucija in nestavljena tirjatev po zedinjeni Sloveniji more tako malo razveseljati, kakor čudna prikazen, da se svetovalci ene in iste krone z vso strastjo napadajo po časnikih, a se njih vesti in prepričanju vendar še dozdeva prikladno s svojimi nasprotniki vred opravljati svétiško službo pri kroni. Namenili smo se bili od peresnega prepira med Beustom in Giskra-Hasnerjem obrniti svoje oči in zopet enkrat pogledati po mili domovini slovenski. Ali po nesreči smo vzeli pred začetim delom v roke sedanjega ministerstva časnikarski organ „Neues Fremdenblatt“ in v njegovi 49. številki 19. februarja našli stavek, ki se nam tako lep dozdeva, da ga hočemo zgodovini oteti, dasiravno ni v nobeni zvezi s zadržajem današnjega našega uvodnega članka. Omenjeni Hasnerjev organ v imenovanem številki tepe po g. Beustu in njegovih dispozicijsfondskih prijateljih in jim med drugimi založi ta-le tovariški kompliment: „Ti ljudje vganjajo tako politiko, kakor oni nepošteni ljudje, ki gotove slaboglasne hiše zidajo a pravijo: „Kupčija je kupčija.“ S temi ljudmi se ne dá bojevati z duševnim orožjem, človek se mora zadovoljiti s tem, da jih postavi na laž in da občinstvu svarilno zakliče: „Tat, tat!“ Takó notranje — ministerski „Fremdenblatt“ proti zunanje — ministerskim časnikarjem! Naše č. občinstvo naj si to zanimivo stvar samo razmisli, mi je ne smemo dalje razlagati, ker samo ministerski časnikarji imajo pravico pitati se med saboj s „tatovi.“ Naj se torej po tem odskoku, zaradi kterega prosimo odpuščenja, vrnemo k novemu okrajnemu glavarju celjskemu. G. Schönwetter je naš političen in naroden nasprotnik, vendar hočemo bolj usmiljeno z njim postopati, kakor ustavoverni ministerski časnikarji postopajo proti svojim osebnim nasprotnikom ravno iste narodne in politične stranke.

Da o g. Schönwetter-u ne vemo nič dobrega povedati, tega nismo mi krivi. Povedali pa bomo, kar smo mogli dozdej o njem zvedeti. Od jako zanesljive in mirne strani se nam poroča, da smo jo dobro po-

godili, ko smo pisali, da je g. Schönwetter velik nasprotnik narodnega gibanja, in da se ima za svoje odlično mesto zahvaliti gg. Lohningerju in Kaiserfeldu — kar bi že samo na sebi kazalo, česa se imamo Slovenci od njega nadejati. Ker bomo imeli g. tovo še večkrat opraviti z novim celjskim glavarjem, naj ga popišemo natančneje. G. France Schönwetter je star kakih 46 let, rojen je pri sv. Trojici v slovenskih gorah in je v rodu s znanim Wolfom, nekdanj „Volko“, kateri v svetotrojiški okolici opravlja službo nemškutarstva in morebiti tudi od svojega žlahtnika dobiva svoje inspiracije. Schönwetterov oče je bil učitelj pri sv. Trojici in je veljal za poštenega moža. Zapisoval je pri „kir-fangih“ sv. maše in je tudi podedoval lepo hišo po ranjem g. župniku Fr. Murkotu, strijcu slovenskega pisatelja. Rodovina Schönwetterova je čisto slovenska. Njeno domače ime je: Šabeder, šabedrati pomenja pri goriških Slovencih: krivo hoditi. Nemška kancelija je popačila to ime v „Schönwetter.“ Ko bi hoteli prebivalci celjskega okraja iz tega ponemčenega imena sklepati na lepo politično in narodno vreme, godilo bi se jim morda tako kakor onemu, ki bi hotel lepo nemško ime „Sehrschön“ nazaj v slovenščino predstavljati, nevedé da je samo popačena iz: sršen.

G. Fr. Schönwetter se je prvih nauk učil pri svojem poštenem očetu, ki pa ni znal dobro nemški; potem je bil učenec mariborske gimnazije, še kasneje je prišel na vseučilišče graško, kjer je bil — ako se ne motimo — součenec ministra Strehmayerja. Vendar Sch. ni vseh četrtoletnih juridičnih tečajev dovršil na vseučilišču, ampak je privatno studiral kot inštruktor Butovih otročnjakov v gorénji Radgoni. Ranji But (Wutt), nekdanji okrajni glavar mariborski je novega celjskega glavarja rabil za „ortsrichterja“, ko so še obstajala patrimonijalna sodništva. Po prekopičenju teh fevdalnih naprav je g. Schönwetter posluškoval in pristavkoval pri gorénje-radgonski sodnji, se je v Radgoni precej dobro oženil, je bil tam nekoliko časa v zboru mestnih očetov, se je kakor lahko dokažemo iz „Tagesposte“ s svojimi čestivrednimi sosvéniki prav rad kaval in je bil sploh v mestu znan kot prijatelj pričkanja. Ne celo v 2 letih je bil prestavljen v Slovenski Gradec za sodnijskega pristava, kjer je v družbi

z nekim Kranjcem nosil zvonec slovenskih zopernikov; zdaj sta ga Kaiserfeld in Lohninger povzdignila na mesto okrajnega glavarja v Celji. Kako bo v Celji ustrezal nemškemu „voditeljem“, ne vemo. Obetamo si malo, gg. Neckerman in Lasnik sta mala Napoleončka, z. Schönwetter ni prijatelj takih mož, in tako bi utegnili celjsko mesto v kratkem premajhuo postati za tri take može!

Prijatelj našega lista, ki g. Schönwettera po večletnem občevanji v Radgoni natanko pozna, nam piše: „Nisem sicer prerok, toda rečem Vam, ako bodo (kar upam) politično izobražene srenje savinske doline dosledne, ne bo jim novi okrajni glavar glavaril leto dni v lepi celjski okolici: 1. Ker ni še nikdar deloval v političnih zadevah, ampak samo v sodnijskih, torej v političnih zadevah nima nobene prakse, in 2. ker vsi njegovi znanci odločno trdijo, da so do zdaj pri njem zastoj iskali tiste lastnosti, kateri se pravi: politični takt.“ To je gotovo, da komur je narava dala ustavovernost, dala mu bo tudi službo; ali mu bo s službo pa tudi dala pamet, to je vsaj za zdaj še odprto vprašanje.

Ali bo vlada s takim možem na precej težavnem mestu mogla varovati ono čast in spoštovanje, katero mora vsak urad imeti med prebivalstvom, to je njena skrb. Ali bo pa dosegla svoj razvidni namen: od narodnega gibanja namreč odločiti zburjeno in zavedno savinsko dolino in vpreči jo pred nemškutarski in ustavoverni voz: pri tem bodo imeli pa odločivno besedo Slovenci sami. Pri takem glavarju in takih razmerah, kakor so v celjski okolici, najmanje nimamo skrbi, da bi ne bila zmaga na narodni strani. Kakšne pripomočke misli vlada v boj poslati, tega ne vemo. Mi Slovencem svetujemo in jih lepo prosimo, naj se oborožés postavó, v drugem pa naj poslušajo svoje domoljubno srce in naj delajo. Slovenske vloge naj pišejo, slovenske odloke naj tudi v prihodnje tirjajo, saj jih je Vrtič prostovoljno dajal. Ako se bo kje kratila ravnopravnost ali ktera pravica srenjske avtonomije ali osebne svobode, naj nikar leno ne molčé. Kar ne bo popravila pritožba do viših gosposk, to bo popravila javnost in glas naših poslancev v deželnem

Listek.

Irsko, in skrivno društvo fenijancev.

IV.

Ker je vse delovanje fenijancev tajno, ker se sprejemajo le taki, kateri so kot dobri irski domoljubi znani, ne ve se popolnoma za gotovo, kako je uravnano. Organizacija je baje ta-le:

Vsak irski rodoljub, kteremu se zaupa, mora priseči pred vstopom v društvo: „ka slovesno zastavi svojo posvečeno častno besedo, kot resnicoljuben in pošten mož, da bode z vsem ognjem delal za osvoboditev Irskega od angleškega jarma; da bode delal za ustanovljenje svobodne in neodvisne vlade na irski zemlji; da bode brez ugovora pokoren ukazom častnikov tega društva, da bode vse spolnil, kar mu bode naloženo, da bode bratovstvo in edinstvo med Irce množil in vse storil za razširjanje fenijanskega društva.“ Vse verske zadeve ne spadajo v posvetovanje in delanje tega društva, ker so udje irski katoličani in protestanje. Tudi se

fenijanci z nobeno politiko ne pečajo, ki ni v zvezi z irskimi zadevami.

Na čelu skrivnega društva je viši prvosednik. Ta občejuje s prvosedniki ameriškanskih in angleških klubov. Samo on in deset viših udov vedo imena in adrese predsednikov posameznih klubov. Po vsem tem previdnem ravnanji fenijanci svoje pobratimstvo tako varujejo, da jim angleška policija, ki ima dobre vohone, ne more do živga priti.

Fenijanci na Irskem morajo telesno močni biti in se urediti v orožji, kar pa ameriškanskim ni naloženo. Tako je vsa organizacija vojaška, in tudi orožje se jim vedno poskuša iz Amerike dopeljati, a angleška vlada na vsako tako poslanje pazi in ga odvzame.

Izvršilno oblast fenijancev ima provizorična vlada štirih mož. Prvi prvosednik, ki v Ameriki v Novem Jorku stanuje, dopisuje s temi. Njih imena ne smejo biti nikjer zapisana. Ti so kakor generali in imajo dolžnost, dobiti oficirjev. To je gotovo težak posel, ker morajo vsacega opazovati prej in ga preskusiti, predno se mu razodenejo. Eden tako lahko dobi 30 oficirjev, vsacega posamezno, tako da drug družega ne pozna. Ti

oficirji morajo ravno tako pridobivati podoficirje, kateri imajo zopet enako dolžnost. Tako ima vsak samo enega, od kterega ustno ukaze prejema. Do zdaj ni bilo še noberega izdajalca najti, mora samo enega imenovati, to je tistega, kateri ga je v društvo sprejel. En ukaz od viših predsednikov gre torej od moža do moža do poslednjega.

Namen fenijancev je ločitev Irskega od Angležev, pa ne po postavni mirni poti, kakor je hotel O' Connel doseči svoj „repeal“ temu z orožjem v roci. Oni računijo na svetovno vojno, posebno na vojno Ameriko z Anglijo. Tačas, ko bi Anglija bila stiskana od enacega jej nasprotnika, tačas hoté vse irske sile napeti, in za ta čas hočejo pripravljeni biti. Blazno početje! bi se to človeku zdelo, vendar tajiti se ne dá, ka je. Tajiti se ne da, ka narod, ki je bil tolikrat potrjen in pobit vedno zopet vstaja. Verjetno je, da Irce, nikjer zaveznikov ne imajoči, zopet in za vselej padejo v svojimi tirjatvami vred; a zgodovina jim bo morala spridevalo dati v grob: tu počiva narod, ki je svoje življenje drugo prodal, ki se je možato obnašal in možato branil proti močnejim sovražnikom.

zboru. Zatorej lepo prosimo vse slovenske rodoljube celjskega okraja, naj nam natanko poročajo o vsem delovanju novega glavarja, naj nam kader treba tudi pošljejo njegova uradna pisma: na naš list in na našo diskrecijo smejo vselej in povsod računati, kakor jim tudi obljubimo, da bomo, če se ne bo oglašal kdo drug, mi sami prav radi skrbeli za to, da slovenskim pritožbam prostora in odmeva najdemo v nemških časnikih. Ako nas Slovenci hočejo podpirati, potem bomo čez leto in dan z lahkim srcem šli gledat po novoodprtem savinskem borišči in gledali bomo narodno zmago!

Dopisi.

Pri sv. Jurji pod Rítnikom 20. febr. Δ [Izv. dop.] Tukajšno krajno šolsko svetovalstvo je 17. t. m. po predlogu krajnega šolskega oglednika g. dr. Ipavca sklenilo, da se počitnice na tukajšni farni šoli na zimski čas, in sicer od 20. decembra do 20. februarja preložijo. Posnemanja vreden predlog podpira g. dr. Ipavec s tem: 1. da na tej farni šoli, kakor tudi brž ko ne drugih farah od druge polovice decembra do polovice februarja otroci zavoljo zime in grdega vremena tako jako slabo šolo obiskujejo, da jih nekatere dni le po 6—8% pride; to slabo obiskovanje šole včasih več tednov trpi; 2. da navadno v ta čas od 20. decembra do 20. februarja padajo božične in pustne počitnice, ktere se smejo na 15—20 dni računati; 3. da, ako se v poglavitnih mestih starišem na voljo dá ali naj njih otroci zavoljo vročine in zdravja procesije spremljajo ali ne, je še večja dolžnost za to skrbeti, da pri tem še slabo oblečeni otroci v hudih zimskih burjah in mrazu doma na toplem ostanejo in se tako pred boleznijo ohranijo; 4. da je prav in dobro na to gledati, da se otrokom revnih starišev, ki niso vstanu primerno obleko in obutev oskrbeti si, priložnost da, da v toplejšem času šolo redno obiskujejo; 5. da se na to, kakor pri učiteljih viših šol namreč, da se počitnice za potovanje porabijo, pri učiteljih farnih šol, ne sme gledati, ker imajo ti navadno tudi mežnarsko in organistno službo oskrbljevati, in morajo zavoljo tega vsakako doma ostati; 6. da se na korist dotične občine stroški za kurjavo dveh šolskih sob skoz dva najhujša zimska meseca prihranijo; 7. da se smejo ure za poduk tudi po postavi predručiti, in se po takem tudi starišem ustreže, ki svoje otroke doma za pašo in druge opravke potrebujejo, 8. odgovoru, da se tako predstavljene počitnice na farnih šolah, s počitnicami viših šol ne vjemajo, in da tedaj pri šolarjih, ki so namenjeni v višje šole, prestopiti zmotnjava delajo, se da nekoliko s tem v okom priti, če se premisli, da postava sama prevede, da nizoper šolski namen (schulzwek) ako se počitnice predstavijo, da od tod poprek le kakih 3—4 otrok vsako leto v 4. razred prestopi, in da otrokom nič ne škoduje, ako se pol leta delj za 4 razred pripravljajo.

Spod Triglava, 17. svč. [Iz. dp.] Malokrat sem še ljubljanski „Tagblatt“ vroke dobil in malo njegove predalčke pregledaval, pa slednjikrat sem se očitno prepričal, da mu možgani proti petam lezejo. S svojim uvodnim člankom: „Das Landvolk in Oberkrain u. s. w. vom Fusse des Triglav 5. Februar“ 8. t. m. je pravo bedarijo v javnost spravil. Kdor bi omenjenemu dopisu vsled nas Gorenjce sodil, bi po pravici lahko mislil, da smo sami Reich-erji, in da je Gorenjsko pravi „Schwabenland.“ Baha se „Tagbl.“ dopisun, da vedno in splošno s tukajšnim ljudstvom občuje, splošna mnjenja in zadeve dobro pozna itd. Kar jaz omenjenega močiceljna poznam, do zdaj ni še preveč z ljudskim značajem Gorenjcev seznanjen, razun če železničarje, ki jih je veter od vseh krajev skupaj donesel in pa tiste tujce, ki po letu v Grad dohajajo, njemu enako misleče gorenjsko prebivalstvo imenuje, do cesar pa nobenih razlogov in pravice nima. Pa želodarjem je vse mogoče! Da „tagblatovec“ našega gorenjskega značaja do malega čisto nič ne pozna, se iz tehle smešnic, ki jih je sam zmahal, očitno lahko povzame: Kvasi nekaj v svojem dopisu, da tukajšna narodna duhovščina samo je pripomogla g. Pintarju, da ga je ljudstvo, preslepljeno od nje, ne vedé zakaj, za dežel-

nega poslanca volilo. Je popolnoma zlagano! Pred zadnjimi volitvami nisem nikjer videl in tudi nobenkrat čul, da bi bil kak duhovnikov od srenje do srenje hodil in ljudem prigovarjal, samo [narodnega klerika g. Pintarja v deželni zbor voliti. Zdravega razuma Gorenjci (kar dopisun sam priznava, da so sploh), so omenjenega gospoda po zdravem prepričanju prostovoljno volili. Nasprotno pa je ljubljanska nemškutarska „inteligencija“ slednjikat pred volitvijo svoje agitatorje vtukajšno okolicco (kranjsko goro, Bled in Bohinj) volilce na limanice lovit poslala. Njen apostol g. L. . . . n s svojima privržencema Pibrom in Jernajem prvokrat čisto nič opravil ni. Ravno to se je godilo tudi gospodu Brolih-u o času drugih volitev. Čudno se mi zdi, da omenjeni gospod, akoravno je bil o svojem času v Radoljci za okrajnega predstojnika, ni mogel src našega vrlega prebivalstva si toliko pridobiti, da bi mu v tej važni zadevi svoj posluš dale! Vsa obetanja poedin, pijače in medenih zagotovil, kar jih je le pri inteligenciji želoda doma, mu ni moglo tukaj stalnih tal pridobiti. Nasprotno pa, ako bi ne bil do časa pete odnesel, bi bil v nekem tukajšnjem kraju za vso svojo gostoljubnost in ljubezen z bukovim lesom traktiran. Na dalje bedari dopisun, da bi tukaj razun duhovnika samo naroden kandidat nikakor primerno število glasov ne bil dobil. Zopet debelo zlagano! Garantiram vse Gorenjsko, da ko bi bil g. dr. Jože Poklukar ovi čas že zadosti star in samostalen, bi bil on ravno tako enoglasno za poslanca voljen, kakor je bil sicer gosp. Pintar; da je temu res tako, to je g. Pintar sam srčno obžaloval. In tega se bo, ako dočakamo, „Tagblatt“ o svojem času sam v lastno sramoto, če se mu prej kaj ne pripeti, grenko prepričal, dasiravno se dela zdaj našega skrbnega očeta in je nas Gorenjce ravno kar v nemški „Reich“ podelal. Tudi naša vrlo-narodna duhovščina je dopisunu trn v peti. Sleherno nedeljo poslušam v cerkvi verno ljudstvo o resnicah naše svete vere podučevati, pa z mirno vestjo moram reči, da še nobenkrat javno zoper judovske liste na svetem kraju govoriti nisem slišal. Kar se tiče naših državnih poslancev je splošna želja tukajšnih prebivalcev, da bi tudi naši narodnjaki dunajski lesenjači po zgledu vrlih Tirolcev hrbet pokazali in jo popolnoma zapustili. Čudno se mi zdi, kako da dopisnik v vseh trgih in Radoljci razun g. bukvoveza Miheljača nobenega narodnjaka ne sluti? Kako da je mogel g. c. k. uradnika Lah-a, ki je popolnoma naroden in pravičen v vseh zadevah, čisto prezreti? Ljudje, ki iz njegove pisarnice vse dotične spise v slovenščini prejemajo, ga ne morejo dosti prehvaliti. Pri vsakoršnih prilikah sem že dostikrat od zbranega ljudstva splošno željo izrekati slišal, da bi bili pač skoraj vsi ondodni uradniki njemu enaki. Kdor drugače ve, naj se javno oglasi! Da Gorenjci, razun Kranja, še nobene čitalnice nimamo, da premalo beremo in se v narodnem obziru preplitvo dlikujemo, je res nekaj sramotnega za nas. Pa počasi se bo tudi v tej velevažni zadevi na bolje obrnilo! „Slovenski Narod“, „Novice“, „Danica“, „Brencljina“, „Zvon“, in „Tovariša“, ki se sploh, posebno pa „Sl. Narod“ za naše narodne interese skrbno poganjajo, vsestransko dobro poznamo. Omenjenih časopisov bo dopisun med našim prebivalstvom veliko večje število našel, ako mu je „havzirati“ ljubo, kakor pa „Tagblatt-a“, „Freiheit“, in pa „Freimüthigen.“ Tudi dunajskih „Witzbättlerjev“ med nami ni. Iz samega „Guten Morgen“ se ne da o gorenjskem „Reichu“ sklepati in sanjariti.

„Tagblatt“, zdaj te pa še nekaj poprašam. Kako je mogel tvoj dopisun tudi nas gorenjske učitelje, ker s tabo v nobeni dotiki ne bivamo, v tvojo umazano mavho spraviti? Mi smo na Slovenskem luč dneva zagledali; v milem materinem jeziku smo začeli ljubega očeta in drago mamo klicati; v njem smo se učili moliti in prve resnice svete vere spoznavati; v slovenščini bili so nam prvi svetni poduki v delež; s slovensko nedolžno mladino se ukvarjamo in slovenski kruh nas preživlja. Torej basta, mi smo bili, smo in ostanemo Slovenci. Tudi naše je geslo: „Viribus unitis, vse za vero, dom in cesarja.“ Ako to ne, bi bili po pravici sami renegati, kukavice in izdajniki popolnoma vašemu Dežmanu podobni, kar pa nikdar nečemo biti in to po

naravni in božji postavi, vsled zdravega nepokvarjenega prepričanja. Iz našega zbora 21. oktobra preteklega leta v Gradcu dopisun še nobenih razlogov in pravice nima, nas privržence želodarjev imenovati. Če smo bili sploh za našo stalno plačo in odpravo cerkvenarije, to še ni nič zopernarodnega in zoprklerikalnega. Ravno teh misli in tega prepričanja je tudi vsak previden duhovnik pri sedanjem stanju šolstva. In če se to tudi kdaj dovrši, še ne postanemo cerkvi in narodu nezvesti. Res, čudno je, da se posebno predpustom „Tagblatt-ovim“ jogrom vsaka reč drugače vidi, pa — saj to je pravi čas zmešnjave!

Svetujem vam, vi „Tagblatt-ovi“ prerok, omislite si urno adresu za vašo „verfassung-o“, okrožite jo med tukajšnim učiteljstvom, pa se bode te brzo prepričali, koliko vam enako mislečih med nami fungira. Če vam je ljubo, pa še v prihodnje o Gorenjih in njih značaju kako bedarijo obelodaniti in v javnost spraviti, se znamo še malo bližje pogledati. Evo „Tagblatt“ istin o Gorenjih, njih národnosti in značaju! To malo naj zadeneš tebi in tvojemu dopisunu zadostuje. Z Bogom!

Zase in v imenu družih. Podtriglavski rodoljub.

Iz Trsta 16. febr. [Izv. dop.] Da bodo čestiti bralci „Slov. Naroda“ zvedeli, kako je slovenski jezik v uradnije vpeljan, kakor je bil g. plem. Eybesfeld srenjam zagotovil, izvolite priobčiti sledečo resnično dogodbo: Moj brat, ki živi v nekem samostanu in je imel po enem najinih strijcev 17 gold. dedščine v ljubljanski hranilnici hranjenih, daroval je one novce meni, ker on kot samostalec denarjev ne potrebuje. Jaz pišem na okrajno sodnijo v Škofjo Loko, od koder sem doma in kjer hranilnična knjižica leži, in prosim, naj bi se mi razjznilo, kam se imam obrniti in kaj mi je storiti, da denarje dobim. Čez nekoliko časa mi dostavi tukajšna gosposka moje pismo nazaj s tem le odgovorom: Mit dem Bescheide zurück, dass die ungestempelte Einlage als zu einer Amtsbehandlung nicht geeignet ist. Kaj sem hotel, kakor molčati in se vdati. Napravim torej pobotnico in prošnjo, pritisnem potrebne koleke na oboje in pošljem vse vkup po pošti v Loko, nadejaje se, da bodo sodnijski gospodje zdaj vse lepo opravili. Motil sem se. Čez mesece se mi dostavi na mojo slovensko vlogo sledeči odlok: Diese Einlage wird mit dem Bedeuten zurückgestellt, dass die einwilligende Erklärung des Herrn T. . . D. . . und die gesetzmässige Einwilligung der kompetenten vorgesetzten Behörde noch beizubringen sei, ohne welche die Erfolglassung des Sparkassebüchels nicht bewilliget werden kann. K. k. Bezirksgericht Lack am 31. Dezember 1869. Der k. k. Bezirksrichter: Lewitschnigg m. p.* Ker je stvar tako gladko tekla, sem še jaz prilil nekoliko svojega olja: vsedel sem se in pod nemški odlok slovenski zapisal, da nemški ne razumem, da naj se mi torej dopiše v slovenskem jeziku, kar tirjati mi pravico daje §. 19. državnih osnovnih pravic. Vse vkup sem še enkrat zapečatil in odposlal nazaj v Loko. Zdaj pa čakam, ali mi moje želje ne bodo moli snedli. Morebiti že na jesen kaj nazaj dobim. Kot rojen Ločan v svojem rojstnem kraju nisem poznal nobenega hudoga nemškutarja in mislim, da g. Levičnik, ker je iz Železnikov doma, ni pred nemški znal, da je prišel v Ljubljano v višje šole, kajti v Loku se je tisti čas malo nemški naučiti moglo, čeravno so nam včasih osla na hrbet navezali. Da pa je g. Levičnik svoj materini jezik, v katerem si je morebiti nekaj za 10 žrebljev *) kruha kupoval, tako hitro pozabil, ne bil bi verjel, ko bi ne bil njegovega podpisa bral. G. pl. Eybesfeld! Ali potem res mislite, da je kje naš materin jezik v uradnije vpeljan? Upamo, da bode te drugače dokazali, nego s tem, da daste tožiti časnikarja, ki se je predrznil Vaše predpustne veselice motiti s tem pohlevnim vprašanjem.

V Pragi 16. februarja 1870. [Izv. dop.] Opozicijo zlomiti — ministerski program, se začenja nekoliko izvrševati; ali pa bode kedaj dovršen, je seveda veliko vprašanje. Ni ga skoraj dneva, da bi ne bil ta ali oni časopis pograbljen; vrednike so začeli zopet

*) V Železnikih se tudi za žreblje lahko kupi vsaka mala reč, ker vsi žreblje delajo in z njimi kupčujejo.

zapirati, sploh nova era je ravno taka, kakoršna je bila ona pred dvema letoma. Takrat niso opravili nič, zdaj zopet ne bodo niti najmanjšega. Porote nam bodo skoraj gotovo vzeli, Čehom, morda pa tudi Slovencem. Dan denašnji je pač vse mogoče. In to novo ero, to novo ministerstvo, to preganjanje vsega kar je slovan-sko, podpirajo posredno državni poslanci slovenski s tem, da vedno ostanejo v državnem zboru, in hirajoči eri in sistemi vedno, sicer majhno in slabo, pa vendar le zadostilno podporo dajejo. Slovenski državni poslanci slabo vračujejo svojim volilcem zaupanje, s katerim so jih počastili, in sami sebi prihodnost pri svojem narodu, ter njegovi blagor in čast spodkoplujejo. — In ne le toliko čestitana tiskovna svoboda sama, ampak tudi volilna svoboda je pri nas na Českem na najtanjšem lasu viseča. Kader vlada hoče, se pa las pretrga, in svoboda spade. Kako dolgo je Praga že brez župana, in le zaradi tega, ker volilci volijo po svojem prepričanju, in le tacega moža, od ktere ga vedó, da je sposoben biti praški župan, ne pa tacega, ki bi bil vladi po volji. Zdaj, ko vlada vidi, da so se vse njene dozrajne operacije v tej zadevi razbile nad trdno voljo praških občinskih starišev, zdaj hoče celi mestni zbor razpustiti, vladnega župana postaviti in sploh delati v najsvobodomiselnijšem smislu. Po Českem se ne potrdi nobeni okrajni zastop, kateri ni vladen i. t. d. do nekonečnega. Dobro, le tako naprej! Čem groznejše boste z nami Slovani ravnali, tem prej in določnejši bomo zmagali, tem sramotnejši boste propali! Na zdar! —

Naše ljudstvo, kolikor mogoče največ razdraženo, ima vsak dan priliko še bolj se razdražiti, ako čuje, kako ravnajo slavni c. k. brezstranski (!) sodniki. Pri tukajšni deželni sodnji je že čez 14 dni lanska petarda predmet končne obravnave. Pri tej priložnosti je dokazal gospod sodnijski predsednik največjo pristranost. Vsi svedoki, ki pričajo proti obtožencem, prisežejo, in naj si bodo še toliko kaznovani tatovi in poredneži; nasprotno pa se ne da nobenemu prisege, ki bi utegnil svedočiti za obtožene. Špicelj Jedlička, od ktere ga je dokazano, da je bil nazoč, ko je petarda počila, da je dalje nabiral ude za tajno društvo, da je sam raznašal veleizdajne plakate, ta špicelj ima svojega zagovornika v državnem zastopniku, on je smel prisesti, ker je govoril proti obtožencem. On je svoboden, med tem ko se zapirajo druge nedolžne priče, ki so hotele obtoženim dobro, in to po svoji najboljši vesti. Tako se ravna v svobodni Cislajtani, ji,

Politični razgled.

Iz Dunaja se „Politiki“ brzojavlja: „Na interpelacijo poslanca Ljubiše „kaj pomeni žuganje Von činovo v „Zatočniku“, minister Wagner ne more tajiti, da je bil v dogovorih z voditelji jugoslovanske propagande, da pa se dogovarjal le v korist državi, da torej tudi na državno korist ne more o svojih dogovorih ničesar povedati. Nastalo je veliko osupnenje v odboru zaradi čudnega razjaza, da se je minister Wagner poprej s propagando dogovarjal. „Zatočnik“ obeta, da bo pa on poročal, kar Wagner zatajuje ali krivo pripoveduje. „Zat.“ pravi, da bo s svojo odkritostjo bolj delal državi na korist, kakor Wagner s svojim molčanjem.

Slovincem, kateri v državnem zboru naš narod zastopajo, kliče česka „Politik“, naj izrtopijo iz državnega zbora. V prihodnjem listu podamo slovenskim bralcem ves članek.

Česka voditelja dr. Rieger in dr. Sladkovski, ktera sta povabljeni k Giskru na „poravnanje“, menda ne pojdete na Dunaj. Česki listi pravijo, da s tem ministerstvom poravnanje ni mogoče.

V Bernu je plemeniti d' Elvert izvoljen za mestnega župana. „Pol.“ se piše, da se je s to volitvijo ustreglo vsemu mestnemu prebivalstvu. Opomniti je, da je d' Elvert nekdanjem županu, sedanjemu ministru dr. Giskri prav malo po godi, kar na novo izpričuje, da se dr. Giskrina moč tudi tam pogublja, kjer je bil svoje prve korake razpel, da se je povzdignil do

mesta na katerem zdaj omahuje. — Iz ravno tega mesta se piše, da je prosil ondotni „Sokol“ dovoljenja, da bi smel svečano blagosloviti svojo zastavo. Policijsko vodstvo je pa odgovorilo, da sicer proti svečanosti ni nič ugovarjati, da pa sedanji čas ni prikladen za tako dovoljenje — prav avstrijsko policijsko!

Ogerski državni zbor je dovolil, da se sme sodnijsko postopati proti srbskemu poslancu dr. Miletiču zaradi „pregrehe“, da je v svojem časopisu „Zastava“ o hrvaškem deželnem zboru zaničljivo in grdivno pisal.

Iz Bukarešta se telegrafira, da je Rosetijeva stranka Veliko-Rumanov po viharji seji zbornico zapustila.

V Pragi je zadnje saboto bila končana pravda zaradi veleizdaje, ktere je bilo obdolženih šest mladih ljudi. Prvi tožnec Vincenc Kerber (okoli 20 l. star.) kateri je obdolžen, da je spomlad znano petardo pred policijskim poslopjem zažgal, da je skrivno politično društvo z protiaustrijskim namenom snoval, na skrivnem časopis „Blanik“ naročnike nabiral, denar skušal ponarejati itd. — obsojen je na 10 let. Izmed družih, kateri so bili obdolženi, da so mu pri tem pripomogli, obsojena sta eden (Fiala) na šest let, eden (Viljem Kerber) pa na sedem mesecev. Trije so nedolžni spoznani. — Pred naznanjenjem obsodbe, ktero se je skrivaj vršilo, se je pred sodnijskem poslopjem bila nabrala velika množica ljudstva, ktero je morala razganjati policija.

Iz Španije poročajo, da karlistična stranka po raznih provincijah ruje. Več odličnih Karlovih privržencev in roditeljev njegove stranke je francosko-špansko mejo prestopilo.

Razne stvari.

* (Volitve za okrajni zastop mariborski) so razpisane za sredo prihodnjega meseca. Rojaki! pazite, da se bo kolikor mogoče volilo narodno.

* (Mariborski mizarski pomočniki) še vedno „štrikajo“. Mojstri se ne hoté podati v nobene dogovore.

* (G. Franc Levstik), znani slovenski pisatelj se preseli — ako je verjeti Tagespoštuemu ljubljanskemu dopisniku — že marca meseca na Dunaj, kjer bo prevzel vredništvo „Zvona.“ Nam sicer o tem ni ničesar znano, vendar ta vest ni absolutno nemogoča, ker poznamo ljubljanske razmere. Že zadnji trenotek smo iz trdnega vira zvedeli, da je laž, kar so te dni pisale gradske novine „Tagespost“, da Levstik prevzame vredništvo na Dunaji že zdaj na svitlo hodečega „Zvona.“ — Res je samo to, da Levstik misli iti na Dunaj, in tam izdajati humoristične novine „Blisk“, a ne „Zvona“, kateri že izhaja tako vredovan, da ga bolje vredovati noben Slovenec nima sposobnosti.

* (Štirski namestnik). Govorica, za ktero pa ne sprejemajo nobenega poročstva, pripoveduje, da ima g. pl. Gödel, dvornik svetnih, in vodja osrednje morske uradnice, postati c. k. namestnik na Štirkem.

* (Schönwetter) je v Radgoni raztrgal slovensko dolžno pismo, ktero se mu je dostavilo, da bi ga vknjižil. Menda si bo v Celji dvakrat premislil, predno se bo lotil tacega ravnopravnega početja.

* (Dunajski časnikarski črkostavci) se niso pogodili s tiskarji. Torej bodo od denes naprej izhajali dunajski listi tako, da bodo poročila iz državnega zbora, srenjskega zastopa, uradne telegrame, uradne vesti, poročila izpred sodnije vsi prinašali po eni skupni stavi.

* (Zaupnica). Nasledno zaupnico je podpisan občinski urad gospodu c. k. okr. glavarju Vrtiču poslal: Blagorodni in velečestiti gospod c. k. okrajni glavar! Okrožnica Vaša od 26. januarja 1870, št. 6 je žalostno novico prinesla, da blagorodni gospod zapustite naše okrajno glavarstvo in poprimete vodstvo slovenograškega okraja. Podpisani občinski odbor spolni svojo dolžnost, ako se Vam pri Vašem odhodu v imenu vseh občanov Grajske Vasi za Vašo obče znano in ce-

njeno, neutrudljivo, res očetovsko skrb za blagor občinstva in za Vaše skoz in skoz jako pravično vladanje velikega celjskega okraja prav srčno zahvali in Vam v svoj blagi spomin celo svoje zaupanje, udanost in ljubav zagotovi. Živeli naš gospod okrajni glavar Vrtič!

Iz seje občinskega odbora Grajska Vas dne 31. januarja 1870.

Gašpar Šorn l. r., župan; Franc Kosem l. r., Franc Cizaj l. r., svetovalec; Matevž Božič l. r., Matevž Rezar l. r., Grega Lončar l. r., Blaž Žibret l. r., odborniki.

* (Gosp. Fr. Zajc) slovensk podobarski umetnik v Ljubljani ima dodelanih večmavcastih (gipsastih) podob, kakor: Pija IX, Slomška, Baraga, Knobleharja, Vodnika, Valvazorja, ki se dobivajo pri njem. Visoke so po 21 palcev, namreč v celih osebuh, ki so ali z bronso prevlečene (po 3 gld.) ali s stearinom (po 4 gold.) ali pa z rumenkasto barvo (po 2 gld. 50 kr.). Naroči si jih vsakteri tudi lahko s pismom (Karlovsko predmestje št. 29). V delo pride Strossmayer, in tudi Vega, — poslednji le ako bo mogel g. Zajc dobiti njegovo podobo. Te umetnije bo privilegija zavarovala. Delo g. Zajca se samo hvalil.

* (V zadevah banke „Slavije“) se nam piše 13. februarja iz Prage: „Nasprotnikom banke „Slavije“, katerih ima posebno po Slovenskem mnogo, ker je ravno slovanska, gotovo ne bo po volji, ako jim naznanim faktum, ktere ga gotovo niso pričakovali. Tudi onim, ki so dvomili nad „Slavijo“ in njenim obstankom, naj ta faktum vest pomiri. Minolega meseca je izplačala banka „Slavija“ istino 2000 gld. vdovi B. Motyčkov, ktero je bil pri „Slaviji“ zavaroval njeni mož na svoje življenje. Če ravno bi se imela ta istina izplačati še le meseca marca, je banka na prošnjo vdove vendar takoj izplačala ono istino. Dalje naj omenim, da je bil ta zavarovanec plačal samo enkrat zavarovalnino. Onim, ki so toliko kričali in banko vedno le grdili, naj bo to dokaz njene sposobnosti in poštenosti. — Delovanje v IV. oddelku, to je zavarovanje škod pri ognji, ktere ga se na Slovenskem že tako težko pričakuje, se je za Slovensko pretekli teden začelo. Naj omenjam eno prednost, ktero ima „Slavija“ v tej zadevi pred družimi zavarovalnicami, in ta je sledeča. V §. 5. njenih posebnih pravil ima Slavija določeno, da dá po 1000 gld. za gasilne priprave in zore, ter za popravke slabih poslopij toliko občinam, kolikorkrat 1000 gl. znaša dotični dobiček ali ostanek. Teh 1000 gl. morejo dobiti le one občine, v katerih je pri „Slaviji“ zavarovanih 10 popisnih števil s zavarovano istino 5000 gld. Gasilne priprave, ktere Slavija občini kupi, so tako dolgo občinska lastnina, dokler je zavarovanih pri njej v istej občini 10 pop. šte. z istino 5000 gld., in dokler skrbi, da ostanejo v dobrem stanu. Tudi se popravijo na stroške „Slavije“ ona poslopja po že določenih občinah, ktere so v slabem in nevarnem stanu, samo da mora lastnik že pri „Slaviji“ zavarovan biti, ter se pred popravo zavezati, da ostane še daljših 10 let pri njej zavarovan. Menim da mi ni treba več dalje pisati o koristi te določbe, gotovo je da to vsaki spozna. Vsled te določbe ima „Slavija“ po Česke in Moravske največjo prihodnost; in gotovo Slovensko ne bo zaostalo. Dobro blago se samo hvali!

* (Kristijani na Turškem) Po turški sistemi se davek (vergija imenovan) ne plačuje od zemlje ali od premoženja, temuč od familije. Na vsako glavo pride okoli šestdeset turških grošev (turški je vreden 10 kr. avstr. velj.) Kristijan je po turškem nimajo lastne zemlje, že vsled korana. Dobodo jo le za obdelovanje. Potem pa morajo tretjino pridelkov turškim gospodarjem odrajtovati. Iz tega je vidno, kako težko potem Bosnjak in Hercegovinec plačuje davek. Ogromne svote, ktere tako Turčija dobi, porabi za množno četo svoje birokracije, ktera po svojih haremih vzdržava po 20—40 žen in robinj, in pa za vojsko.

* (Prenapeteži), ki komaj čakajo, da bi se v Rimu sklenila papeževa nezmotljivost kot dogma, se sem ter tje jako čudno vedó. Francoski list jezuitov „Univers“ ni s Strossmajerjem zadovoljen. Ker temu ne more nič, grdi ta „katoliški“ list Hrvate in Jugoslovane sploh kot surov narod.

* (V lavantinski škofiji) je po novem imeniku v 174 farah in 45 lokalijah duhovnih pastirjev 401, v pokoju njih 53; 629 cerkev in kapel, pa 432.421 vernikov.

Podpisani sprejme v uk in službo:

učence,

dobrih in poštenih starišev okoli 15 let stare, z dobrimi šolskimi spričevali, v štacuno in bukvovezalnico;

štacunskega pomočnika,

z dobrimi službinimi spričevali, za kupčijo s papirjem in pisalnimi potrebščinami;

bukvovezalne pomočnike,

pridne in dobro izurjene delavce, z dobrimi spričevali previdene.

J. Giontini,

(1) v Ljubljani.

Dr. Gvidon Srebre

je svojo advokaturno pisarnico 26. februarja 1870 v Brežicah odprl. [1]

J. Lacher-jeva

velika zaloga pohišne opreme
(meubles)
v Mariboru

priporoča bogato razvrsteno zalogo omar, postelj, miz, stolov, madracov na persih, žimnastih madracov, zrcal, odnajzvrstnejega blaga do najprostejega.

Cena je čudovito nizka.

Ravno tam

dobivajo praktični mizarški pomočniki stalno delo in dober zaslužek. (5)

(2) Stalna pomoč proti spolovni slabosti!

Originalna izdaja v 30. natisu izdana za vsacega koristne knjige:

Der persönliche Schutz

(osebna varnost) imenovana

Fasse Muth

v telesnih slabostih. En vezek 232 strani s 60 anatom. podobami. V zavitek zapečaten. Cena 1 tolar 10 sr. gr = 2 r. 40 kr., dobiva se po vseh knjigozaložnicah, kakortudi pri Geroldu & Comp., Stefausplatz na Dunaji.

od
Lavrentius-a.
Zdravniški svetovalec

30 natisov! Ta visoka številka odvisno dela vsako drugo priporočanje. Vsak iztis izvirne izdaje od Lavrentiusa mora biti zapečaten s tuj ponatisnim pečatom, na kar naj se pazi!

(3) Pate Pectorale George,

(prsne table)

zoper hripa, kašelj in zagrljenost.

Cena ene škatle 70 n. krajcarjev.

Cachou aromatisé

za to, da ne dišilabo iz ust po puhanjtabaka, po jedi, vinu, pivu ali drugih močnih pijačah; neobhodno potreben, kader se ima iti v olikane družbe, v gledališče, na ples, v salon itd. Ti cachou obstojé iz čistih, zdravju celó neškodljivih rastlinskih delov in obvaruje zobe, da ne gnijejo in ne bolé. Vsakrat kader se hoče ta pripomoček rabiti, vzame in zveči se ena kroglica (pila), in neprijetni duh je zginil. V škatljicah po 70 kraje. (soldov).

Kilno mazilo.

Posebno dobro za kilo (modrón); napravlja in priporoča dr. Krüsi, praktični kilni zdravnik v Basel-u. V pušicah iz kositarja s popisom vred. Cena 3 gld. 50 sold. a. v.

Zobna pasta.

Najboljši pomoček za čiščenje zob, da ostanejo zobje zdravi in lepi beli, za odpravljenje vinskega kamena s zob, in to brez bolečin; dalje dobro za krepčanje dlečen (zebernov), ker stori, da se zobje ne mako in kri iz njih ne teče. V porcelanastih lončkih po 80 kr.

Francosko tekoče barvilo za lasé, barva vsakoršne lase, kakor kdo hoče, črno, rjavo ali belkasto in sicer v 10. minutah stalno; moč tega barvila je že obče znana in ne potrebuje priporočanja. Priprava za barvanje, to je, 2 šteti in 2 skledici, 50 kr. Ena sklenica razpuščenega barvila za lase 2 gld. a. v.

Balzam za ozebo,

v lončkih po 50 kr. a. v., kateri tudi pri zastaranih ozeblinah kolikor mogoče hitro bolečine utolaži in popolnoma ozdravi; po mnogoletnih skušnjah si je pridobil ta priporočljivi pripomoček občno zadovoljstvo.

Pristno (pravo) olje iz turinovitih jeter napravljeno.

Priznana je to olje kot najboljšo zdravilo za vse prsne in pljučne bolezni. Sorte je izvrstne in čistega okusa; sklenica po 1 gld. in 1 gld. 80 kr.

Švajcarska voda za ušesa

proti bolečinam v ušesih, zoper naglušnost itd. Cena 1 gld. a. v.

C. k. privileg. esencija (mast), ki stori, da rastejo lasje in brada.

Najboljši in močnejši pomoček za lase, da rastejo

Čudeži novejšega časa

so izvrstno regulirane ure, ki se s poroštenim pismom za sledečo prenikno ceno prodajajo, samo da bi se dosegel več konsum. Torej naj bi nihče ne zgrešil dobre prilike in naj se vsakdo preskrbi s tem za vsako hišo potrebnim in koristnim predmetom.

Za vsako uro se daje garancija.

1 prav čedna ura z lepo okinčanim bronsastim ščitom in posteklenjenim kazalom fl. 1.40
1 ravno taka z lepo posteklenjenim porcelanastim ščitom " 1.60
1 iste vrste z bilom " 2.80

Z budilnikom [ropotcem] za 20 kr. dražja.

1 ura, velika oblika, prav lepo izdelana s porcelanastim ščitom fl. 2.80 do 3.20
1 ravno taka, najlepše okinčana, krasno dekorirana, z bilom fl. 3.90 do 4.50

1 ura z najlepše malanim prednjim delom in prav pozlačenim okvirom ali lepo rezanim švicarskim podobarskim delom, vse z bilom fl. 5, 6, 7, 8.—

Salonske ure iz bronsa s steklenim pokri- valom in stajalom, prav lepe, vsaka fl. 2 do fl. 2.60

1 ura srednje velikosti fl. 3.20

1 ura velika fl. 4.50

1 najbolje izdelana angleška popotna ura z bilom, ki gotovo o pravem času zbudi, velja z vti- kom vred fl. 6.—

Dobro regulirane švicarske žepne ure z dveletno garancijo, prav čedna oblika z lepo novozlato verižico fl. 4.80

Vsakovrstne ure, tudi take ki tuj niso omenjene, prodajajo se ceneje nego kje drugje.

Dobro regulirana solčna ura s komposom, v žepni obliki, po kateri se more vrediti vsaka mehanična ura, velja samo 25 kr. Dobiva se edino v novem velikem

kraso-bazarji **A. Friedmanna** na Dunaji.

Praterstrasse Nr. 26. (4)

Mlad fant

iz dobre hiše se sprejme za učenca v leotarsko kupčijo, v graškem predmestju v Mariboru. (1)

in močnejši postajajo; ravno kakor tudi za brado. Ena skleničica s podukom vred velja 2 gld. a. v.

C. k. privil. Tannochininska pomada J. Pserhofer-jeva,

najzanesljiviši pomoček, da rastejo lasje; ako se 8—10 dni rabi, ne bodo gotovo več izpadali lasje, marveč rajši rasti, in v tem ko svojo naravno barvo obdržé, postanejo volnejši in svetliši ter ne postanejo luskinasti. Ta pomoček priporočajo mnogi veljavni zdravniki in pri lastniku privilegije je mnogo priznanih listov, ktere lahko vsakdo pregleda. Zarad lepe oprave kinca ta pomada vsako toaletno mizico. — Cena ene za 3 mesece zadostne škatle 2 gld. a. v.

Vesoljni jedilni prah (štupa) dr. Göllis-ov.

Dosedaj ga ni dosegel, kar se tiče moči pri prebavljanju in čiščenju krvi, pri rejenju in krepčanju telesa, še nobeden pomoček. Če ga rabiš vsakdan (dvakrat) in dalj časa, ozdravi ti mnoge, celó trdovratne bolečine. Cena ene velike škatle 1 gold. 26 kr., majhine 84 kr.

Pastiles degestives de Bielin (Bielinski prebavni celtelci).

Bielinsko pastilje imajo v sebi vse, kar je razpustljivega v tej slatini. Priporočajo se, kader se slabo, kislo poriguje, za skomino, želodčni krč, za napinjanje in težko prebavljanje, kedar se je kdo prenaedel ali prenapil; dobre so za kronične želodčne katere, scalno kislino (?), dalje proti oslabljenju želodca ali črev, kader se rabijo rudninske vode, zoper mornost in maternično bolezen (hipohondrijo in histerijo). Natančniški poduk je pridjan vsaki zapečateni škatljici. Cena ene škatle 60 kr.

Esencija za oči dr. Römerhausen-ova, za obvarovanje in zboljšanje vida. — Ena sklenica s podukom vred 3 gold.

Predenična pomada (Stangenpomade) za brad,

ktera ima vse izvrstne lastnosti Tanonchininske pomade, je dobra za lastje, da radi rastejo, in sicer ima moč, da dalj časa rast pokriva, dokler niso vsled nje dovolj barvani. Ta predenična pomada se da rabiti tudi kot izvrstno in nepresegljivo mazilo za brado. Cena 60 kr.

Josef Wels,

lekarničar „pri samorcu“, v mestu, Tuchlauben 444, nova št. 27, na Dunaji.

Kdor kaj naroči, naj pošlje 10 kr. za zavitek.

Tiskar Eduard Janšič.

Imenitni malinski hren!

težkih

se v edino pravi kavaliteti, v snopičih po 20—22 pr. I snopič srednje debelih korenin 2 f. 80 kr. V snopičih po 25—28 pr. težkih, izvenredno debelih korenin, snopič 6 f. — kr.

dobiva pri

Jožetu Fromm-u

v Kutni gori (Kutenberg, poleg Malina) na Češkem.